

ΠΡΟΣ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ-ΠΙΚΕΡΜΙΟΥ
Ταχ.Δ/ση: Αραφηνίδων Αλών 12
Τ.Κ. 19009, ΡΑΦΗΝΑ

Ραφήνα 19-12-2011
Αρ.Πρωτ. 11953

Πληροφορίες
Αρβανιτίδου Αφροδίτη
Τηλ. : 22943 21024

ΠΡΟΣ: 1. ΥΠ.ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΕΙΑ ΦΟΡ.Κ ΤΕΛ.ΘΕΜΑΤΩΝ
2. ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΥΠΟΨΗΝ Κας ΚΙΣΚΙΡΑ
ΚΟΙΝΟΠ.: κ.κ. ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΠΕΡ. ΑΤΤΙΚΗΣ

FAX : 22940 23481

ΘΕΜΑ: Υπαγωγή της παράδοσης νερού στο Φ.Π.Α.

ΣΧΕΤ. Έγγραφο ΥΠ.ΟΙΚ. με αρ. πρωτ. ΠΟΛ.1242/24/11/2011

Κιρίτς Ζωζάνη κα Ν.Α.,
Κίριτς Γεωργία Βλάνκο

Σύμφωνα με τη διάταξη του αρ.18§3β' του Ν.4002/2011, η οποία αντικατέστησε τη διάταξη του αρ.22§1 περ.γ' του Κώδικα Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000), από 22-8-2011, καταργήθηκε η απαλλαγή από τον Φ.Π.Α. στην παροχή νερού μη εμφιαλωμένου και στις υπηρεσίες αποχέτευσης που πραγματοποιούνται απευθείας από τους Ο.Τ.Α. ή συνδέσμους τους, χωρίς τη διαμεσολάβηση δημοτικών επιχειρήσεων, καθώς και απευθείας από το Δημόσιο και άλλα Ν.Π.Δ.Δ.. Βάσει αυτών, οι Ο.Τ.Α., για την δραστηριότητα της παράδοσης νερού υπάγονται από 22-8-2011 στον μειωμένο συντελεστή Φ.Π.Α. 13%, ενώ για τις λοιπές χρεώσεις που σχετίζονται με την ύδρευση, όπως π.χ. τα τέλη σύνδεσης, τα τέλη συντήρησης υδρομέτρου κλπ., υπάγονται στον κανονικό συντελεστή Φ.Π.Α. 23%.

Όπως είναι σαφές, από τις παραπάνω διατάξεις, άμεσα θιγόμενοι τυγχάνουν και πάλι οι πολίτες, στους οποίους προστίθεται εν μέσω κρίσης, μία νέα πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση, που έρχεται να πλήξει την παροχή του κοινωνικού αγαθού του νερού, αφού η επιβολή του Φ.Π.Α. μετακυλύεται μέσω των λογαριασμών ύδρευσης στους καταναλωτές.

Το δικαίωμα στο κοινωνικό αγαθό του νερού είναι διαχρονικό και ρητά αναγνωρισμένο διεθνώς. Η έννοια του κοινωνικού αγαθού έγκειται στο απορρέον

όφελος ή κόστος του αγαθού, το οποίο διαχέεται σε μεγάλο βαθμό. Ως οικονομικό αγαθό, η έννοιά του έγκειται στην αξία που έχει για περισσότερο από ένα άτομα.

Το δικαίωμα στο νερό ως θεμελιώδης ανθρώπινη ανάγκη, έχει αναγνωριστεί διεθνώς (Συνδιάσκεψη Μαρ δελ Πλάτα 1977, Σύμβαση για τα δικαιώματα του Παιδιού 1989, Γενική Συνδιάσκεψη ΟΗΕ στη Βολιβία 28-7-2010 όπου υιοθετήθηκε διακήρυξη που αναγνωρίζει το ανθρώπινο δικαίωμα στο νερό, Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων 6-10-2010 όπου το δικαίωμα στο νερό αναγνωρίστηκε νομικά δεσμευτικό).

Η αναγνώριση του δικαιώματος στο νερό, θέτει το ζήτημα της παροχής των υπηρεσιών ύδατος, τόσο από τους δημόσιους, όσο και από τους ιδιωτικούς φορείς, στο πλαίσιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θέτει επιτακτική την ανάγκη της εξισορρόπησης της κοινωνικής και της οικονομικής διάστασης του αγαθού. Το δικαίωμα στο αγαθό του νερού, είναι παραγωγικό των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων στην ανθρώπινη ζωή, στην υγεία και στην τροφή. Το Κράτος οφείλει να διασφαλίζει ότι η παροχή υπηρεσιών ύδατος με οποιαδήποτε μορφή, πραγματοποιείται σύμφωνα με τα ανθρώπινα δικαιώματα και δεν τα θίγει.

Δυστυχώς και αντίθετα με όσα προαναφέρθηκαν, με τις διατάξεις που μνημονεύθηκαν στην αρχή του παρόντος, θίγεται ο χαρακτήρας του κοινωνικού αγαθού του νερού, με την επιβολή πρόσθετης φορολογικής επιβάρυνσης στις υπηρεσίες παροχής του. Το δικαίωμα στο νερό προστατεύεται και θωρακίζεται ουσιαστικά, μόνο όταν παρέχεται με τη μικρότερη δυνατή οικονομική επιβάρυνση για τον πολίτη.

Είναι επομένως, σαφές ότι το μόνο αποτέλεσμα που έχει η επιβολή Φ.Π.Α. στις υπηρεσίες παροχής νερού, είναι η περαιτέρω οικονομική επιβάρυνση των ιδιωτών εν μέσω της οικονομικής κρίσης, χωρίς καμία δημοσιονομική ωφέλεια, ενώ από πλευράς δημοσίων εσόδων, εξάλλου, η απόδοση του μέτρου αυτού είναι πολύ αμφίβολη, αφού στα υπαχθέντα στις νέες ρυθμίσεις πρόσωπα δίνεται η δυνατότητα συμψηφισμού και το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου των εισροών τους οι οποίες χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίηση των πράξεων παράδοσης και άλλων χρεώσεων που σχετίζονται με την ύδρευση.

Για τους ανωτέρω λοιπόν λόγους, διαμαρτυρόμαστε για τις επίμαχες διατάξεις και θεωρούμε ότι η υπαγωγή των υπηρεσιών παροχής νερού σε Φ.Π.Α., πέραν της τεράστιας αναταραχής που θα δημιουργήσει σε περίοδο οικονομικής κρίσης, δεν θα οδηγήσει σε αύξηση των φορολογικών εσόδων.

Κατόπιν τούτων, αίτημά μας αποτελεί η άμεση τροποποίηση των επίμαχων διατάξεων, με την εξαίρεση των υπηρεσιών παροχής νερού μη εμφιαλωμένου και των υπηρεσιών αποχέτευσης που πραγματοποιούνται απευθείας από τους Ο.Τ.Α. από τον Φ.Π.Α.. Σας κοινοποιούμε δε συνημμένα και τη σχετική υπ' αριθμ.246/2011 απόφαση του Δημοτικού μας Συμβουλίου που ελήφθη για το θέμα κατά τη συνεδρίαση της 9-12-2011. Δικαιολογητικός λόγος της απαλλαγής είναι και παραμένει ο χαρακτήρας του νερού ως κοινωνικού αγαθού παραγωγικού των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων του ατόμου στη ζωή, στην υγεία και στην τροφή, για την παροχή του οποίου το κράτος οφείλει να εξασφαλίζει ότι θα γίνεται με το μικρότερο δυνατό κόστος για τον πολίτη.

